Quelle: https://manuscripta.at/?ID=388
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

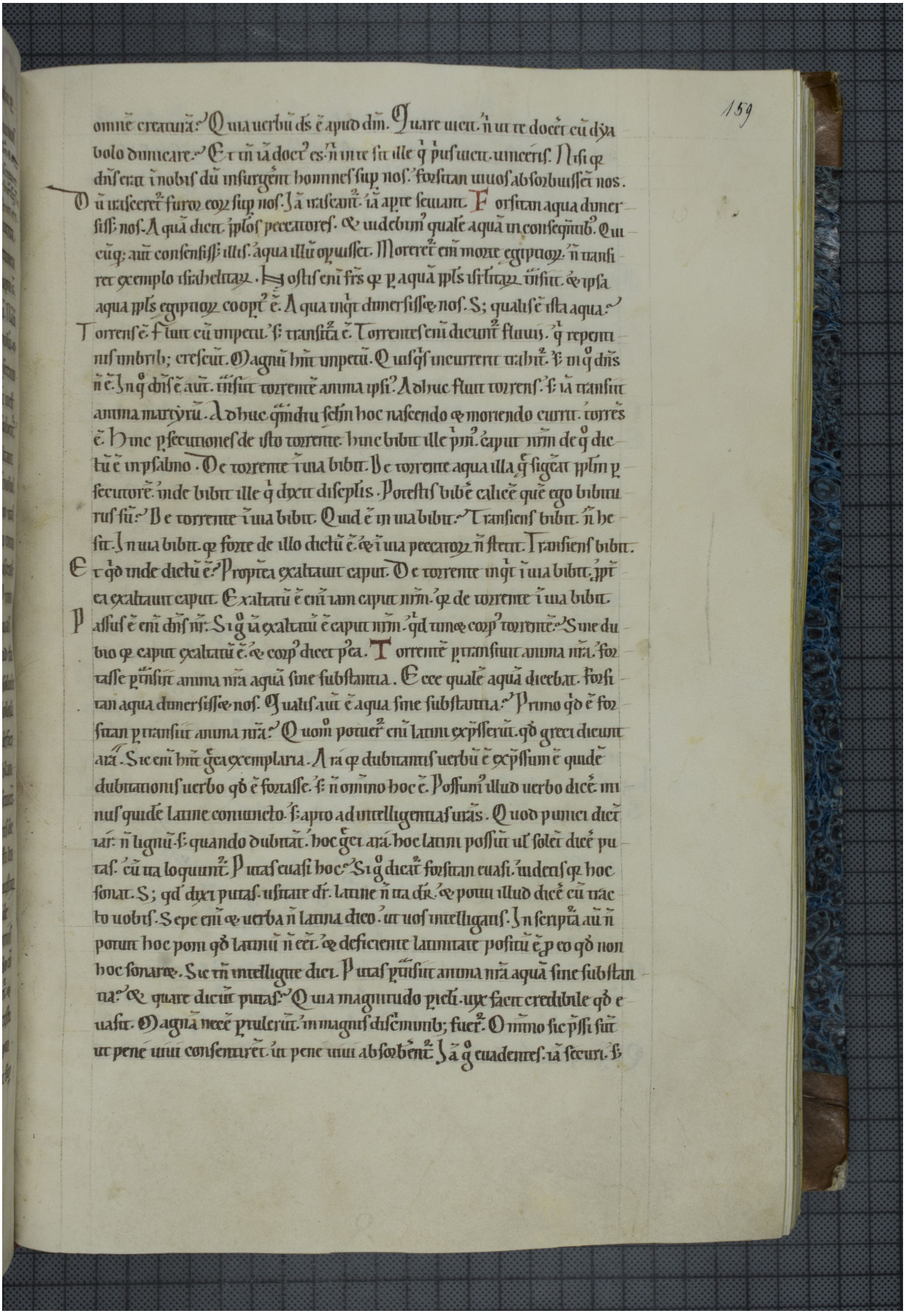

159

omnẽ creaturã? Quia uerbũ dñs ẽ apud dñm. Quare uicit. n̄ ut te doceꝛ cũ dya
bolo dimicare? Et ũ ã doceꝛ es. n̄ ut te sic ille q̄ pus uicit. uincerꝛ. Nisi q
dñs erat ī nobis dũ insurgẽt hommes sup nos. forsitan uiuos absorbuissẽt nos.
Dũ irascerꝛ furor coꝛ sup nos. Jã irascit. iã apte seruant. Forsitan aqua dimer
sisset nos. A quã dicit. ꝑtos peccatores. & uidebim quale aquã in consequmb. Qui
cũq; aũt consensiss illis. aqua illũ oꝑuisset. Moꝛeꝛ enī morte egipcioꝝ. n̄ transi
ret exemplo israheliticꝝ. Hostis enī frs q ꝑ aquã ꝑtis israhelitꝝ. uisus. & ipsa
aqua ꝑtis egipcioꝝ coopt ẽ. A qua mgt dimersisse nos. S; qualis ẽ ista aqua?
Torrens ẽ. Fluit cũ impetu. s: transita ẽ. Torrentes enī dicunt fluuij. q repenti
nus umbrb; crescũt. Magnũ hñt impetũ. Quisq; incurrerit trahit. & in q dñs
n̄ ẽ. In q dñs ẽ aũt. uisus torrentẽ anima ipsi? Adhuc fluit torrens. s: iã transiit
anima martyrũ. Adhuc q̄ndiu sclm hoc nascendo & moriendo currit. torres
ẽ. Hinc p̄secutiones de isto torrente. hinc bibit ille ꝑsa. caput nr̄m de q dic
tũ ẽ in psalmo. De torrente ī uia bibit. De torrente aqua illa q̄ sigẽat ꝑtim p
secutorẽ. unde bibit ille q dixit discꝑlis. Potestis bibẽ calicẽ quẽ ego bibitu
rus sũ? De torrente ī uia bibit. Quid ẽ in uia bibit? Transiens bibit. n̄ he
sit. In uia bibit. q fonte de illo dictũ ẽ. & ī uia peccatoꝝ n̄ stetit. Transiens bibit.
Et q̄d unde dictũ ẽ? Propt̄ea exaltauit caput. De torrente in mgt ī uia bibit. ꝑt
ea exaltauit caput. Exaltatũ ẽ cũ iam caput nr̄m. q de torrente ī uia bibit.
Assus ẽ cũ dñs nr̄. Si q ã exaltatũ ẽ caput nr̄m. q̄d tunc coꝛ? torrentẽ? Sic du
bio q caput exaltatũ ẽ. & coꝛ? dicet ꝑea. Torrentẽ ꝑtransiuit anima nr̄a. fo
rasse ꝑtransiit anima nr̄a aquã sine substantia. Et ecce qualẽ aquã dicebat. forsi
tan aqua dimersisse nos. Qualis aũt ẽ aqua sine substantia? Primo q̄d ẽ fo
rsitan ꝑtransiit anima nr̄a? Quom potuerꝛ enī latini exꝑssisse. q̄d greci dicunt
ara. Sic enī hñt ḡca exemplaria. Ara q dubitantis uerbũ ẽ exꝑssum ẽ quidẽ
dubitationis uerbo q̄d ẽ forasse. s: n̄ omino hoc ẽ. Possunt illud uerbo dicẽ. mi
nus quidẽ latine conuincto. s: apto ad intelligentias suas. Quod punici dicũt
ara. n̄ ligniũ. s: quando dubitat. hoc ḡci ara. hoc latini possũt ut solẽt dicẽ pu
tas. cũ ita loquunt? Putas cuasi hoc? Si q dicat forsitan cuasi. uidetis q hoc
sonat. S; q̄d dixi putas. usitate dr. latine n̄ ita dr. & potui illud dicẽ cũ uide
to uobis. Sepe enī & uerba n̄ latina dico. ut uos intelligatis. In scripta aũ n̄
potui hoc pone q̄d latinũ n̄ erꝛ. & deficiente latinitate positũ ẽ ꝑ eo q̄d non
hoc sonare. Sic tñ intelligite dicꝛ. Putas ꝑtransiit anima nr̄a aquã sine substan
tia? & quare dicũt putas? Quia magnitudo pietatis uxꝛ facit credibile q̄d e
rasit. Magnã necẽ ꝑtulerũt. in magnis discrimib; fuerꝛ. Omino sic ꝑssi sũt
ut pene unus consentirẽt. in pene unus absorbẽrꝛ. Jã q quadamtes. iã securi. s